

Trzeci zarzut: Sąd naruszył podstawowe zasady prawidłowego przebiegu postępowania.

Całkowita odmowa oceny, czy miało miejsce zarzucane naruszenie prawa podstawowego stanowi dużo dalej idące naruszenie tego prawa aniżeli naruszenie prawa związane z rozstrzygnięciem kwestii, czy prawo podstawowe zostało rzeczywiście naruszone czy też nie, ponieważ zainteresowany został wyłączony z zakresu ochrony tego prawa podstawowego. Tylko wtedy, gdy twierdzenie skarżącego co do naruszenia prawa jest całkowicie nieuzasadnione lub gdy okoliczności powołane na potrzeby porównania sytuacji w całości oczywisty sposób nie wspierają tego twierdzenia, można zrezygnować z dokonania merytorycznej oceny naruszenia prawa podstawowego. Taka sytuacja nie ma jednak absolutnie miejsca w niniejszej sprawie. W związku z tym Sąd narusza podstawowe zasady prawidłowego przebiegu postępowania. Już chociażby z tego względu wyrok oparty na przywołanym uzasadnieniu nie może zostać utrzymany w mocy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 4 lutego 2008 r. — sprawa z zakresu prawa znaków towarowych przy udziale: Bild.T-Online.de AG & Co. KG i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

(Sprawa C-39/08)

(2008/C 107/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Uczestnicy postępowania przed sądem krajowym

Bild.T-Online.de AG & Co. KG i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. ⁽¹⁾ wymaga równego traktowania identycznych lub podobnych zgłoszeń w celu zapewnienia równych szans w zakresie konkurencji?
- 2) W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd zobowiązany jest do badania konkretnych przesłanek wskazujących na odmienne traktowanie zakłócające konkurencję a przy tym do uwzględniania w ramach tego badania wcześniejszych decyzji wydanych przez dany organ w podobnych sprawach?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy sąd w ramach dokonywania wykładni i stosowania art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. zobowiązany jest brać od uwagę zakaz zakłócającej konkurencję dyskryminacji w sytuacji, gdy stwierdzi istnienie takiej dyskryminacji?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie, czy w ustawodawstwie krajowym musi być przewidziana możliwość, aby w celu uniknięcia zakłócenia konkurencji organ krajowy zobowiązany był z urzędu do wszczęcia postępowania w sprawie unieważnienia wcześniej zarejestrowanych znaków towarowych?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady WE nr 89/104 z dnia 21 grudnia 1989 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 8 lutego 2008 r. — Sprawa z zakresu prawa znaków towarowych przy udziale: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

(Sprawa C-43/08)

(2008/C 107/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Uczestnicy postępowania przed sądem krajowym

ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. ⁽¹⁾ wymaga równego traktowania identycznych lub podobnych zgłoszeń w celu zapewnienia równych szans w zakresie konkurencji?
- 2) W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd zobowiązany jest do badania konkretnych przesłanek wskazujących na odmienne traktowanie zakłócające konkurencję, a przy tym do uwzględniania w ramach tego badania wcześniejszych decyzji wydanych przez dany organ w podobnych sprawach?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy sąd w ramach dokonywania wykładni i stosowania art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. zobowiązany jest brać od uwagę zakaz zakłócającej konkurencję dyskryminacji w sytuacji, gdy stwierdzi istnienie takiej dyskryminacji?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie, czy w ustawodawstwie krajowym musi być przewidziana możliwość, aby w celu uniknięcia zakłócenia konkurencji organ krajowy zobowiązany był z urzędu do wszczęcia postępowania w sprawie unieważnienia wcześniej zarejestrowanych znaków towarowych?

(¹) Pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 8 lutego 2008 r. — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry i in. przeciwko Fujitsu Siemens Computers Oy

(Sprawa C-44/08)

(2008/C 107/20)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry, Erityisalojen Toimihenkilöliitto ERTO ry, Uusi Insinööriliitto UIL ry (wcześniej Insinööriliitto IL ry), Metallityöväen Liitto ry, Palvelualojen Ammattiliitto PAM ry, Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund SEFE ry, Ammattiliitto SUORA ry, Suomen Valtiotieteilijöitten Liitto SVAL ry -Statsvetarnas Förbund i Finland rf, Sähköalojen Ammattiliitto ry, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry, Toimihenkilöunioni TU ry

Strona pozwana: Fujitsu Siemens Computers Oy

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 98/59/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim obowiązek rozpoczęcia konsultacji „we właściwym czasie”, w przypadku

gdy pracodawca „ma zamiar dokonać zwolnień grupowych”, wymaga, by konsultacje zostały rozpoczęte w momencie, kiedy ze strategicznych decyzji lub zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa wynika konieczność dokonania zwolnień grupowych? Czy też przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że obowiązek podjęcia konsultacji istnieje już w momencie, w którym pracodawca ma zamiar podjąć decyzje lub dokonać zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa, które prowadziłyby do zmiany zdolności produkcyjnej lub do koncentracji produkcji, w wyniku których należy spodziewać się zwolnień grupowych?

2. Czy w świetle zawartego w art. 2 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy odniesienia do udzielenia informacji we właściwym czasie w trakcie konsultacji art. 2 ust. 1 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim obowiązek rozpoczęcia konsultacji „we właściwym czasie” w przypadku „zamiaru” dokonania zwolnień grupowych wymaga, by konsultacje rozpoczęto zanim plany pracodawcy będą na tyle zaawansowane, by był on w stanie opracować dane, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) dyrektywy, i przekazać je pracownikom?

3. Czy art. 2 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 4 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, w którym pracodawca jest przedsiębiorstwem zależnym od innego przedsiębiorstwa, ciążyący na nim obowiązek rozpoczęcia konsultacji z przedstawicielami pracowników powstaje w momencie, w którym albo pracodawca albo sprawująca nad nim kontrolę spółka-matka ma zamiar dokonać zwolnień grupowych pracowników zatrudnionych u tego pracodawcy?

4. W przypadku konsultacji, które mają zostać przeprowadzone w należącej do koncernu spółce-córce, gdy ocenie podlega ustanowiony w art. 2 ust. 1 dyrektywy obowiązek rozpoczęcia konsultacji „we właściwym czasie” w razie „zamiaru” dokonania zwolnień grupowych przy uwzględnieniu przepisu art. 2 ust. 4, czy obowiązek rozpoczęcia konsultacji istnieje już wtedy, gdy zarząd koncernu lub spółki-matki ma zamiar dokonać zwolnień grupowych, chociaż nie dokonał jeszcze konkretyzacji tego planu względem pracowników jednej określonej spółki-córki? Czy też obowiązek podjęcia konsultacji w spółce-córce istnieje dopiero na etapie, na którym zarząd koncernu lub spółki-matki ma zamiar dokonania zwolnień grupowych wyraźnie w konkretnej spółce-córce?

5. W przypadku gdy pracodawca jest przedsiębiorstwem (należącą do koncernu spółką-córka), które jest zależne od innego przedsiębiorstwa (spółki-matki lub zarządu koncernu) w rozumieniu art. 2 ust. 4 dyrektywy, czy art. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przewidziana w nim procedura konsultacji musi zostać zakończona zanim w ramach spółki-matki lub zarządu koncernu zostanie podjęta decyzja o przeprowadzeniu zwolnień grupowych w spółce-córce?